

som Materiellet er værd under ordinære Forhold.

Til Slut skal jeg kun bemærke, hvad Personalet angaar, at dette har været ansat ved Færgeriet i mange Aar; det er paalidelige og dygtige Folk, som har Erfaring med Hensyn til Færgeriet, og jeg anser det da for en Selvfølge, at de gaar over til Staten, naar Staten overtager det. Deres Lønninger er kun smaa, da Færgeriet plejede at give smaa Lønninger. Dertil kommer, at Færgeriejerne nu under Dyrtiden satte som Betingelse for forhøjede Lønninger, at de fik Takstforhøjelser, og da Amdsraadet ikke har været særlig villigt til at gaa ind paa saadanne, er Dyrtidstillæget blevet karrigt, og derfor er Lønningerne i Øjeblikket meget smaa. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at han ser med Velvillie paa Færgeripersonalet, som sikkert er velskikket til denne Gerning, og at han med Hensyn til Lønningerne ordner det saaledes, at de kan leve under nogenlunde ordentlige Vilkaar.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale den foreliggende Sag til hurtig og velvillig Behandling.

J. Chr. Møller: Om dette Lovforslag, der tilsigter at give Ministeren Bemyndigelse til paa Statskassens Vegne at overtage Esbjerg—Nordby Færgeri med Færgeanlæg, Færgemateriel o. s. v. til en Pris af 180 000 Kr., skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger. Det forekommer mig at være en forsvarlig Forretning for Staten, og det er sikkert meget tilfredsstillende for Befolkningen, specielt for den Befolkning, der stadig skal bruge Færgeriet, nemlig Befolkningen paa Fanø og i Esbjerg. Forholdet er jo dette, at det private Selskab, som har Eneretsbevillingen, har haft Vanskelighed ved at skaffe Balance paa Regnskabet og har ofte maattet give Tilskud for at holde Driften i Gang. Det er rimeligt nok, at dette har bevirket, at det ikke har været tilbøjeligt til at forbedre Driften saa meget, som det maaske var ønskeligt. Det vilde ogsaa have været forbundet med nogen Risiko at anskaffe nyt Materiel, idet det vel ikke var ganske sikkert, at en saadan Eneretsbevilling kunde opretholdes paa ubestemt Tid. Staten har ganske andre Betingelser for at kunne imødekomme de Krav, som med Rette kan stilles fra Befolkningens Side. Den korte Rute, som det er, har efterhaanden faaet en noget større Betydning, end den har haft tidligere, idet Fanø jo nu er et meget søgt Sted i Bade-

sæsonen. Derfor er det ikke ganske ligegyldigt, hvorledes en saadan Rute betjenes. Det er et meget gammelt Monopol, her er Tale om. Det er et Spørgsmaal, om det ikke havde været lige saa tiltalende, om man var gaaet over til fuldstændig fri Fart, men det kan naturligvis ogsaa have sine Vanskeligheder og har maaske heller ikke ret godt kunnet ordnes denne Gang. — Hvad Prisen angaar, er det overordentlig vanskeligt at bedømme, om den er for lav eller for høj; men givet er det jo, at det Selskab eller Konsortium, som har haft Færgeriet sidst, har haft Tab derved, idet det ikke en Gang faar de Penge for Færgeriet, som det i sin Tid har betalt derfor, og desuden har det gennem Aaringer haft et meget betydeligt Rentetab. og jeg kan tilføje, at da det nuværende Konsortium selv købte Færgeriet, mente det, at det havde købt Færgeriet forholdsvis billigt. Nu er det ganske naturligt og givet, at der har været Slitage paa Færgeriet i de ikke saa faa Aar, der er gaaet; men jeg mener dog, med de Konjunkturer, vi har i Øjeblikket, at til den Pris, Færgeriet nu er købt, er det købt til en forsvarlig Pris for Staten. Jeg mener i hvert Fald, at man roligt kan sige, at Prisen ikke er for høj.

Det ærede Medlem, som talte sidst (Gregersen), mente, at det nuværende Konsortium en Gang imellem har været noget smaaligt; der havde været Gnidning mellem Amdsraadet og Selskabet. Jeg tænker, at det noget ligger i, at det Konsortium, som nu har Færgeriet, stadig har tabt Penge Aar for Aar; saa synes jeg, det var ret naturligt, at det søgte at faa saa stor Indtægt ud af det som paa nogen Maade muligt, medens Amdsraadet paa den anden Side paa Befolkningens Vegne selvfølgelig har maattet søge at faa Taksterne sat saa lavt som muligt, og derved kan der meget let opkomme Gnidninger. Det er ogsaa ret naturligt, at ikke alle har været saa tilfredse med Færgeriets Drift som ønskeligt. Om Driften af denne Rute nu kan betale sig for Staten, og om Staten kan skaffe Balance i Regnskabet, tør jeg ikke sige noget om; jeg maa snarere stille mig tvivlende derafter. Men det er heller ikke det vigtigste her. Det vigtigste er, at Ruten kommer til at tilfredsstille Befolkningen, og jeg haaber, at det vil lykkes Staten at drive Ruten saaledes, at der ikke indkommer Klager af væsentlig Art i Fremtiden.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.